

ДОМАКИНСТВО И ДУХОВЕН ЖИВОТ НА МАЙКАТА

- Отче, как може една домакиня да разпредели така работата си, че да има време и за молитва? Какво трябва да е съотношението между работата и молитвата?

- Жените обикновено нямат мярка в работата си. Искат постоянно да си отварят работа. Въпреки че имат голямо сърце и биха могли да въртят добре домакинството на душата си, пилеят сърцето си в незначителни неща. Да предположим, че имаме една чаша с хубави рисунки и детайли по нея и т.н. Но ако нямаше рисунки, пак щеше да върши работа. Те обаче отиват в магазина и се започва: "Не, искам с такива рисунки, не така, не иначе"... А ако има и някое нарисувано цветенце, е, тогава вече сърцето ѝ подскача! По този начин жената прехосва всичките си сили. Рядко ще намериш някой мъж да обръща внимание на такива неща. И ако например нощната лампа е кафява или

черна, мъжете дори няма да го забележат. Но жената иска нещо красиво, радва се, дава една част от сърцето си в това, друга част за нещо друго, тъй че за Христа какво остава? Уморените прозявки по време на молитва. Колкото повече се отдалечава женското сърце от такива красоти, толкова повече то се доближава до Христа. А когато сърцето се отдаде на Христа, тогава има голяма сила! Тия дни видях една душа, която изцяло се е отдала на Бога. Виждаш как в нея гори един сладък огън! Всичко взема присърце. Преди беше съвсем светски човек, но беше добронамерена и в един момент в нея е пламнала искрата. Златни накити, разкошни дрехи - всичко изхвърли. Сега живее в удивителна простота! Подвизава се, води духовен живот. И как постоянно жертва себе си! Завидя на светиите в добрия смисъл. Как се моли с броелицата, как пости, как чете Псалтира!... Удивително! Тя сега се прехранва с духовни подвизи.

- Отче, една майка ми сподели: "Слаба съм телесно и много се изморявам; не смогвам да си свърша работата, нито ми остава време за молитва".

- Нека си опрости живота, за да ѝ остава време и за молитва. Опростирайки живота си, една майка може да постигне голям духовен напредък. Ако е опростила живота си, но полага голям труд, понеже има много деца, има оправдание да каже "изморявам се". Ако обаче губи времето си, гледайки как да подреди къщата си за пред чуждите хора, тогава какво да каже човек? Някои майки, за да им е подредено всичко вкъщи, ограничават до задушаване децата си и не ги оставят да преместят дори и един стол или една възглавница. Налагат им войнишка

дисциплина и по този начин децата, макар че се раждат нормални, за съжаление израстват повредени. Ако един здравомислещ човек види в един дом с много деца всичко да е подредено, вади заключение, че или децата са повредени, или майката е варварка и е наложила войнишка дисциплина. Има страх в душите на децата, затова се подчиняват. Веднъж бях отишъл в една къща с много деца. Каква радост ми доставиха дечицата със своите детски лудории, с които разваляха светския ред, т.е. всяко нещо да стои на мястото си. Този ред всъщност е най-голямата безредица, която много уморява съвременния човек.

Едно време нямаше духовни книги, за да си помагат майките, като ги четат. Днес има цял куп светоотечески книги, цял куп преводи, но за жалост повечето майки или се занимават с празни работи, или работят, за да свържат двата края.

Най-добре е майката да се занимава с възпитанието на децата, а не да се отдава с педантичност на домакинството, на бездушните предмети. Да им говори за Христа, да им чете житията на светиите. Същевременно да се занимава с почистването на душата си, за да сияе с духовна светлина. Духовният живот на майката безшумно и незабелязано ще помага и на душите на нейните деца. По този начин и децата ще живеят с радост, и тя ще е щастлива, защото ще носи Христа в себе си. Ако майката не намира време и начин да каже поне едно "Три-свято", как тогава ще се осветят децата ѝ?

- А когато, отче, една майка има много деца и много работа?

- Не може ли, когато върши къщната си работа, същевременно и да се моли? Мен именно майка ми ме научи да казвам Исусовата молитва. Когато като деца правехме някоя беля и тя усещаше, че се е ядосала, я чувах да си казва: "Господи Исусе Христе, помилуй ме". Когато слагаше хляба във фурната, казваше: "В името на Христа и Света Богородица". И когато месеше, и когато готвеше, постоянно си казваше молитвата. По този начин се освещаваеше тя самата, освещаваха се хлябът и ястието, които приготвяше, освещаваха се и тия, които ги ядяха.

Колко майки, които са имали свят живот, са имали и свети деца! Ето например майката на стареца Хаджи Георги. Дори млякото на тази благословена майка, което бозаел Гавриил - светското име на стареца Хаджи Георги - било подвижническо! Добила две деца, след което със съпруга си живеели в девство, обичайки се като брат и сестра. От малка имала подвижнически дух, защото имала сестра монахиня, подвижница, която по-късно посещавала и с децата си. Бащата на Гавриил също бил благочестив човек, занимавал се с търговия, затова повечето му време преминавало в пътувания. Това давало възможност на майката да води прост и скромен живот, да не "се грижи и безпокои за много неща" (виж Лук. 10:41), да взема детето със себе си и заедно с други жени да извършват бдения, кога по пещерите, кога по параклисите. Затова впоследствие и той достигнал до такава святост.

Благочестивият живот на майката е от голямо значение. Ако майката има смирение, страх Божий, нещата в дома вървят нормално. Познавам млади майки, чието лице свети, макар че от никъде не получават помощ. От децата разбирам в какво състояние се намират майките.

Автор: Св. Паусий Светогорец

Източник: За семейния живот - Слова, том 4

